

229 SIRA NO'LU VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞİ

Belge türü	Tebliğ (Mülga)
Kanun	VERGİ USUL KANUNU
Tebliğ grubu	VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞLERİ
Sayı	22020
Tarih	13.08.1994
Sıra no	229

6/7/1994 gün ve 21892 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 24/6/1994 gün ve 4008 sayılı Kanunun 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 ve 22. maddeleri ile Vergi Usul Kanununun 344, mükerrer 347, 349, 350, 353, mükerrer 354, 358, 359, 360, Ek 1 ve Ek 11. maddelerinde yapılan değişiklikler, madde başlıkları itibariyle aşağıda açıklanmıştır.

I- KAÇAKÇILIK SUÇUNUN TARİFİ:

4008 sayılı Kanunun 13. maddesiyle 1.1.1995 tarihinden geçerli olmak üzere Vergi Usul Kanununun 344. maddesinde yapılan değişiklikle, kaçakçılık suçu "...mükellef veya sorumlu tarafından kasten vergi ziyasına sebebiyet verilmesi..." olarak yeniden tanımlanmıştır. Bu tanıma göre bir tarhiyat için kaçakçılık cezasının kesilebilmesi vergi ziyasında kasıt unsurunun bulunması şartına bağlanmıştır.

Yapılan düzenlemeye göre, vergi ziyasına sebebiyet verilmesinde, kastın varlığına ilişkin ispat külfeti ilke olarak vergi idaresine yüklenmiş olmakla birlikte vergi ziyasının maddenin 1-6 numaralı bentlerinde sayılan fiillerin sonucunda meydana geldiği hallerde karine olarak kastın varlığı kabul edilecektir. Bu durumlarda kastın varlığının ayrıca ispat edilmesi gerekli olmayıp mükellef tarafından kastın mevcut olmadığının iddia edilmesi halinde, ispat külfeti mükellefe ait olacaktır.

Yapılan düzenlemede beyan dışı bırakılan matrahın, matrah kısmının veya ziyaa uğratılan verginin belirli miktarı (ölçüleri) aşması kasıt karineleri arasında sayılmadığından, bu gerekçeye dayanılarak kaçakçılık cezası kesilmesi uygulamasına son verilmiştir.

Buna göre, beyan dışı bırakılan matrahın, matrah farkının veya vergi farkının miktarı ne olursa olsun, maddede 6 bent halinde sayılan kasıt karineleri mevcut olmadığı ve kastın mevcudiyeti vergi idaresince başka delillerle de ispat edilmediği takdirde kaçakçılık cezası kesilemeyecektir.

Yapılan değişiklik 1.1.1995 tarihinde yürürlüğe girecektir. Bu durumda bu tarihten önceki vergilendirme dönemlerine ilişkin tarhiyatlar hakkında, ilgili vergilendirme dönemlerinde yürürlükte bulunan hükümler uygulanacaktır.

II - AĞIR KUSURUN TARİFİ:

4008 sayılı Kanunun 14. maddesiyle 1.1.1995 tarihinden geçerli olmak üzere Vergi Usul Kanununun "Ağır Kusurun Tarifi" başlıklı mükerrer 347. maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Maddenin 1 numaralı bendinde ağır kusura ilişkin matrah, matrah farkı ve vergi farkı ölçüleri yeniden belirlenmiştir. Bu düzenlemeye göre, vergi beyannamelerinde toplamı 100 milyon liradan az olmamak üzere, beyannamede yazılı vergi matrahının % 10'unu geçen bir miktarın noksan bildirilmesi halinde veya beyan dışı bırakılan matrah veya matrah farkı veya yersiz vergi mahsup ve bildirimleri nedeniyle ödenmesi gereken verginin 40 milyon liradan az olmamak üzere noksan hesaplanmasına veya bu miktarı aşan verginin haksız yere iadesine sebebiyet verilmesi hallerinde ağır kusur cezası kesilecektir.

Buna göre, ceza nev'inin belirlenmesinde matrah farkı ve vergi farkı olmak üzere iki ölçü esas alınacaktır.

A) Matrah Farkı Ölçüsüne Göre Ağır Kusur Cezası:

Matrah farkı ölçüsüne göre, beyan dışı bırakılan matrahın veya matrah kısmının 100 milyon lirayı ve beyannamede gösterilen matrahın % 10'unu aşması halinde, ağır kusur cezası kesilecektir.

Bu ölçüye göre ağır kusur cezası kesilebilmesi için, 100 milyon liralık ve % 10 nisbetindeki hadlerin her ikisinin de aşılmış olması şarttır. Beyan dışı bırakılan matrah kısmı 100 milyon liradan fazla olmakla birlikte, beyannamede gösterilen matrahın % 10'unu aşmıyorsa veya beyannamede gösterilen matrahın % 10'undan fazla olmakla birlikte 100 milyon lirayı aşmıyorsa matrah farkı ölçüsüne göre ağır kusur cezası kesilemeyecektir.

